

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 198.

Trettende Session.

50de Møde.

Onsdagen den 4de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordf. (fortsat): Jeg skal nu tillade mig at anføre, hvorfor dette er min Mening. Fleertallet og Mindretallet synes nemlig at have overseet, at Magistraten i ikke saa faa Byer ikke bestaaer af een Person, men af Flere; det er derfor en høist mærkværdig Ordning, naar der foreslaaes, at i en By, hvor Magistraten bestaaer af Flere — og der er Byer hvor den bestaaer af 5, f. Ex. den hvor jeg er fra — og hvor det tidligere har været saaledes, at hvis der var et Fleertal i Magistraten, som faldt sammen med et Fleertal af Borgerrepræsentationen, saa var det en gyldig Beslutning — at der nu efter § 1, selv om der er et Fleertal i begge disse Afdelinger for en eller anden Sag, ikke skal kunne tages nogen gyldig Beslutning, saafremt Borgermesteren ikke hører til Fleertallet. Man vil altsaa see, at Borgermesteren kommer til at indtage en ganske anden Stilling end før. Der staaer fremdeles, at naar i et Møde Borgermesteren eller idetmindste en Fjerdedeel af de tilstedeværende Borgerrepræsentanter begjære en Sag udsat, saa skal den udsættes; men det er ikke Magistraten og Borgermesteren tilsammen; thi naar f. Ex. de 4 Medlemmer af Magistraten ville have Sagen udsat, men Borgermesteren er imod det, saa bliver Sagen ikke udsat; det synes mig derfor klart, at § 1 væsentligt tænker paa en Communalbestyrelse, hvor Magistraten kun er een Person. Ligeledes i flere andre Punkter i samme

Paragraph staaer Borgermesteren som Repræsentant for Magistraten, medens derimod Fleertallet i ingen Henseende indtager en saadan Stilling. Men der er endnu andre Bestemmelser i denne Paragraph, der kunne give Anledning til Omtale. Der staaer saaledes, at $\frac{1}{4}$ af Borgerrepræsentanterne skal kunne begjære en Sag udsat, det vil sige, at en saadan Fjerdedeel i Virkeligheden i mange Tilfælde kan forhindre, at der tages en Beslutning, og der staaer ikke udtrykkeligt i Loven, om den ogsaa i et paafølgende Møde kan forlange det Samme, eller om Sagen kun skal underkastes to Behandlinger; Sagen er altsaa, at $\frac{1}{4}$, som dog kun er en liden Part, kan forhindre, at der tages Beslutning, i det Mindste i det første Møde. Paa den anden Side kan Borgermesteren, da han er Formand og den, der bestemmer hvert Møde, forhindre Virkningen af en saadan Udsættelse ved at ansætte et Møde lige strax efter; thi der staaer ikke Noget i § 1 om, at Sagen skal udsættes til næste ordinaire Møde, men der staaer kun, at det skal udsættes til et paafølgende Møde; han kan altsaa forhindre enhver selvstændig Forhandling fra de Andres Side. Det er ja ogsaa givet, at da han som Formand er i Besiddelse af samtlige til en Sag hørende Actstykker og Documenter, saa kan der ikke være Tale om nogen særskilt Behandling udenfor den fælles Communalbestyrelses Møde, og naar der derfor har været bemærket, at Borgerrepræsentationen kunde tage en Sag særskilt for sig til Behandling, maa jeg sige, at den her foreslaaede Redaction ingenlunde taler i Medhold deraf. Det ligger jo klart for Dagen, at Borgerrepræsentationen